

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2011. április 3.
Nagyböjt 4. vasárnapja

Jézus tekintete

Útközben – ezzel kezdődik nagyböjt negyedik vasárnapjának evangéliuma.

Nem ismerjük sem a helyet, sem a pontos időt, hogy mikor és hol történt a csoda. Csak annyit tudunk, hogy Jézus éppen úton van tanítványaival, amikor meglátja a vakon született embert, aki bizonyára minden nap ugyanazon a helyen ült és alamizsnáért könyörgött. Az arra járók – meglátva a vakot – lelassították lépteiket, s időnként adtak neki egy kis aprópénzt.

Jézus, amikor a vakhoz ér, megáll és nem megy tovább. A tanítványok megállnak vele együtt és ők is nézik a vakot. **A két tekintet azonban különbözik.** A tanítványok a bűnöst látják benne, és azt kérdezik, hogy vajon a vak vagy a szülei vétkeztek-e, hogy ezt a nyomorú-

ságos sorsot kapta? Jézus idejében a közfelfogás ugyanis a betegséget és a testi nyomorúságot a bűn következményének és Isten büntetésének tartotta. A Mester túllép ezen a felfogáson: sem ő, sem a szülei nem vétkeztek – mondja, hiszen ő azért jött, hogy a bűntető és minden apró vétket megtorló Isten-képet kitörölje az emberek fejé-

ből, hogy **a megbocsátó és irgalmas Atyában higgyenek.** Jézus nem a bűnöst, hanem a segítségre szoruló embert látja a vakban.

Az Úr ugyanígy lép hozzánk, megáll előttünk, **meglátja bennünk a világgosszagra vágyó és a megváltásra szoruló embert.** Nem megy tovább, hanem segít rajtunk.

Legyőzni a vakságot

A kis Esztert tíz éves korában ismertem meg évekkel ezelőtt.

A város melletti kis faluban látta meg a napvilágot, de csak négy éves koráig látta. Három éves volt, amikor a látása romlani kezdett, s egy év alatt teljesen elveszítette szemvilágát. A színekre még emlékszik, de sajnos egyre kevésbé, lassan elszürkül számára mindaz, amit emlékeiben hordoz, s most már mindent csak fekete-fehérben képzel el. Még álmában sem lát, akkor is mindig vak. Nagyon szeretné, ha felnőtt korában kapna egy vakvezető kutyát, de a legjobban annak örülne, ha egyszer újra látna. Vannak barátai, köztük olyan kis-

fiú is, aki soha nem látott, születésénél fogva vak. Neki a kis Eszter mesél korábbi élményeiről. Többször megkérdezik tőle, hogy annak lehet-e jobb, aki soha nem látott, vagy annak, aki látott, s csak később veszítette el látását? Eszter, a vak kislány mindenkinek ezt szokta válaszolni: **„Annak a jobb, aki le tudja győzni a látás hiányát.”** Azóta talán már kikerült a vakok intézetéből, ahová fiatal papként jártam egykor gyóntatni, beszélgetni és az ünnepekkor misézni. Talán azóta már van vakvezető kutyája is. Talán azóta sem adta fel a küzdelmet, hogy legyőzze a látás hiányát.

Vajon felismerjük-e lelki vakságunkat? Vajon le tudjuk-e győzni? Tudjuk-e, hogy ki segíthet ebben?

Ima a családokért

Jézus Krisztus, aki ugyanaz „tegnap, ma és mindörökké”, legyen velünk, amikor térdet hajtunk a mennyei Atya előtt, akitől minden atyaság, anyaság és minden emberi család származik.

Ajánljuk fel Krisztussal együtt a szeretet tanúságtételét, amellyel Krisztus mindvégig szeretett minket.

Az Atya áldása és a Szentlélek kegyelme áradjon családjainkra Krisztusban, az ő irgalmassága, jósága és szeretete által.

II. János Pál pápa

2011. áprilistól jön az **Élő Kenyér** újság gyerekeknek és fiataloknak, valamint internetes játék ♦ www.elokenyer.hu

Nagyböjt 4. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Nagyböjt 5. vasárnapja
1Sám 16,1b.6-7.10-13 Jn 4,43-54 Ef 5,8-14 Jn 9,1-41	Iz 65,17-21	Ez 47,1-9.12 Jn 5,1-16	Iz 49,8-15 Jn 5,17-30	Kiv 32,7-14 Jn 5,31-47	Bölcs 2,1a.12-22 Jn 7,1-2.10.25-30	Jer 11,18-20 Jn 7,40-53	Ez 37,12-14 Róm 8,8-11 Jn 11,1-45